

γαμπάλι τό, Ἀθῆν. Κύθν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάμπα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἄλι.

1) Εἶδος καλαποδίου, τὸ ὅποιον εἰσάγεται εἰς ὑπόδημα πρὸς διατήρησιν τοῦ σχήματός του Ἀθῆν. 2) Ξύλινος σκελετὸς δι' ὑποδήματα Κύθν.

Πβ. γαμπαλάκι.

γαμπαροῦ ἐπίθ. θηλ. ἁμαρτ. γαδαροῦ Πάρ.

Θηλ. τοῦ ἁμαρτ. ἐπίθ. γαμπαρᾶς < ἁμαρτ. γαμπάρα < γάμπα.

Ἡ ἔχουσα χονδράς κνήμας. Πβ. ἐπίθ. γαμπᾶς.

γαμπᾶς ἐπίθ. Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάμπα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ᾶς.

Ἄ ἔχων χονδράς κνήμας. Συνών. γαμπουνᾶτος. Πβ. γαμπαροῦ.

γαμπᾶς ὁ, ΝΠολίτ. Παροιμ. 2, 662 γαδᾶς Ζάκ. Κεφαλ. Κρήτ. Κύθν. Νάξ. κ. ἄ. καμπᾶς Ἰκαρ. γαμπᾶς Πελοπν. (Μεγαλόπ.) ἁβᾶς Νάξ. (Βόθρ.)

Ἐκ τοῦ Βενετ. *gabani*. Πβ. καὶ Ἰταλ. *gabano*.

Ἐπανωφόριον ἀπὸ χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα οὐχὶ καλῶς κατεργασμένον ἐνθ' ἄν.: Παίρνω τὸ γαμπᾶ μου καὶ πάω καλεῖά μου Μεγαλόπ. || Φρ. Τοῦ μάζωξαν τὸ γαδᾶ (ἐπὶ αὐθᾶδους περιοριζομένου ὑπὸ ἰσχυροτέρου) Ζάκ. Ἐκώστισε ὁ γαδᾶς γιὰ φῖνο ρᾶσο (ἐπὶ πράγματος στοιχίζοντος περισσότερο τοῦ δέοντος) Ζάκ. Ἐχει ψεῖρες ὁ γαμπᾶς του (ἐπὶ τοῦ κακοπαθοῦντος ἔνεκα τῆς ἰδίας ἀνοίας) ΝΠολίτ. ἐνθ' ἄν. || Γνωμ. "Ὅθεν εἶν' εὐγιά, βάστα τὸ γαδᾶ σου, κί ὅδε βρέχη, ἔξά σου (ὅτι πρέπει νὰ εἶναι κανεῖς πάντοτε προνοητικός. εὐγιά = εὐδία, ἔξά = ἐξουσία) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ἀχι τὸ κακορρίζικο, χωρὶς γαδᾶ καὶ ρᾶσο καὶ χωρὶς ἀγαπητικὸ πῶς θὰ ξεχειμωνιάσω;

Κρήτ.

Ἀπόψε μ' ἐσυρρίγησε τὸ ἀγάπης ἢ κρυγῶτη, μουνδὲ γαδᾶς μ' ἐξέστανε μουνδὲ ἢ παντέρμη νεότη αὐτόθι. Συνών. ἁμπᾶς 2.

γάμπια ἡ, ὡς ναυτικὸς ὄρ. κοιν. γάδια πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gabdia*.

1) Μικρὸν προφραῖον ἱστίον, ὁ ἀρχ. δόλων κοιν.: Φρ. Θέλει καράβια μὲ γάβια (ἐπὶ ἀπλήστου) Μεγίστ. β) Τὸ δεύτερον κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἄνω ἱστίων Κρήτ. 2) Ἡ ἀντένα τοῦ ἱστιοφόρου πλοίου Προπ. (Κύζ.) 3) Τὸ καρχήσιον τοῦ ἱστιοφόρου πλοίου Νάξ. κ. ἄ. 4) Τὸ θωράκιον τοῦ πλοίου Κυκλ. Μακεδ. κ. ἄ.

γαμπίτσα ἡ, σύννηθ.

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. γάμπα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἴτσα.

Μικρὰ γάμπα, ὁ ἰδ.: Νὰ κ' εἶνα κονκλάκι μὲ σπιθαμὴ μὲ καὶ γαμπίτσες ψιλοῦλλες σὰν τὰ καλαμάκια ΚΧρηστομ. Κερέν. κούκλ. 79. Συνών. γαμπούλλα.

γαμπούλλα ἡ, σύννηθ.

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. γάμπα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούλλα.

Γαμπίτσα, ὁ ἰδ.

γαμπουνᾶτος ἐπίθ. Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπούνι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ᾶτος.

Ἄ ἔχων παχείας κνήμας. Συνών. γαμπᾶς. Πβ. γαμπαροῦ.

γαμπούνι τό, Θήρ. Κέως Σίκιν. γαδούνι Σέριφ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάμπα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούνι.

1) Ἡ κνήμη Θήρ. Κέως. Συνών. ἀρίδα 3, γάμπα 1.

2) Τὸ περὶ τὴν κνήμην μέρος τῆς κάλτσας Θήρ. 3) Πᾶς μικρὸς βλαστὸς Σίκιν.

γαμπουνιάζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπούνι.

Πλέκω τὸ περὶ τὴν κνήμην μέρος τῆς κάλτσας. Μετοχ. γαμπουνιασμένος, ὁ φορῶν τοῖς κάλτσες ἕως ἄνω, μέχρι τῆς κνήμης.

γαμπρήσιος ἐπίθ. ἁμαρτ. γαμπρήσου Κυδων.

Πληθ. οὐδ. γαμπρέδᾶ Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῆσιος. Τὸ γαμπρέδᾶ ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐδ. ἐπίθ. γαμπρέδιν.

Ἄ ἀνήκων εἰς γαμβρὸν ἐνθ' ἄν.: Φρ. Καὶ γαμπρέδᾶ (εὐχὴ διὰ καινουργίᾳ ροῦχα) Κοτύωρ. Συνών. γαμπριᾶτικος 1, γαμπρικᾶτος, γαμπρίκειος 1, γαμπρικός, γάμπρινος, γαμπρίτικος.

γαμπριᾶς ὁ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖας.

Ἐμπαικτικῶς ὁ γαμβρός. Συνών. γαμπρίκας, γαμπρουλλᾶς.

γαμπριᾶτικος ἐπίθ. σύννηθ. γαμπριᾶτ'κους βόρ. ιδιῶμ. γαδριᾶτικος πολλαχ. γαδριᾶτ'κος πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. γαδριᾶτ'κους πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. γαδριᾶτ'κους Κυδων. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖατικός.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς γαμβρὸν σύννηθ.: Φορεσιὰ γαμπριᾶτικη. Ροῦχα γαμπριᾶτικα Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπρήσιος.

2) Πληθ. γαδριᾶτ'κα οὐσ., τὰ ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὴν νύμφην πρὸ τῆς στέψεως προσφερόμενα δῶρα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

γαμπρίζω Δαρδαν. Πελοπν. (Κορινθ. κ. ἄ.) γαμπρίζον Μακεδ. γαδρίζον Κυδων. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός.

1) Ἐπιδεικνύομαι, φέρομαι ὡς γαμβρὸς ἐπιθυμῶν νὰ νυμφευθῶ Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. Πελοπν. (Κορινθ. κ. ἄ.): Εἶναι καιρὸς τῶρα ποῦ γαμπρίζει Κορινθ. γαμπρολογῶ Β 3. 2) Ἐρωτοτροπῶ Δαρδαν.: Ὁ δεῖνα γαμπρίζει μὲ τὴ δεῖνα.

γαμπρίκας ὁ, Ἡπ. γάμπρικας Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖκας.

Εἰρων. ὁ γαμβρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπριᾶς.

γαμπρικᾶτος ἐπίθ. Κῶς κ. ἄ. γαδρικᾶτος Κεφαλ. Παξ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαμπρικός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ᾶτος.

Ἄ ἀνήκων εἰς γαμβρὸν ἐνθ' ἄν.: Ροῦχα γαμπρικᾶτα Κῶς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπρήσιος.

γαμπρίκειος ἐπίθ. πολλαχ. γαδρίκειος Θράκ. Κρήτ. κ. ἄ. γαμπρίσειος Κάρπ. ἁμπρίσειος Κάρπ. Οὐδ. γαμπρίκιν Πόντ. (Κερασ.) γαμπρίκ' Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.)